

РЕШЕНИЕ

№ 33897

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7630** по описа за **2025** година докладвано от съдия София Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. К. Й., чрез процесуалния представител адв. Д. Р., срещу решение № 1939 от 29.05.2025 по Н.А.Х.Д. № 3876/2025 г. на Софийски районен съд, 111-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 10286381, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на А. К. Й., е наложено наказание "глоба" в размер на 800,00 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Касаторът релевира, че решението е постановено при допуснати нарушения на материалния закон, съществено съдопроизводствено нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание. Съдът е допуснал съдопроизводствени нарушения, тъй като е оставил без уважение искането на процесуалния представител за допускане на свидетел при режим на довеждане. Този процесуален пропуск е довел до неизясняване на фактическата обстановка по делото. В жалбата се сочи, че авторството на нарушението не е било установено по безспорен начин, а наложеното наказание е явно несправедливо. Счита, че изводите, до които е достигнал районният съд, разглеждайки само формалната страна на оспорения електронен фиш, са порочни и неверни, и опорочават целия съдебен акт. По отношение на третото касационно основание твърди, че не

може да бъде справедливо едно наказание, когато е санкциониран невинен човек, който не е извършил вмененото му нарушение или най-малко от събраните по делото доказателства, не може да бъде направен единствено възможния извод, относно авторството на деянието. Моли за отмяна на обжалваното решение и връщането му за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание, касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуалния си представител гл. юрк. М., изразява писмено становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, като моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като алтернативно, с оглед изхода на делото, прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от касационния жалбоподател.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС. Моли касационната жалба да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема следното:

Решаващият състав на Софийски районен съд (СРС) е установил от фактическа страна, че на 31.12.2024 г. в 12:44 часа, в [населено място], по [улица], с посока от [улица] към Софийски околновръстен път, при въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място е установено и заснето с мобилно автотехническо средство ATCC CORDON M2, заснемащо в двете посоки, че жалбоподателят А. К. Й. управлява лек автомобил К. СЕЕД с рег. [рег.номер на МПС], движейќ се със скорост от 83 км/ч, след приспадане от 3 км/ч толеранс от 86 км/ч или с превишена скорост над разрешената от 33 км/ч. - нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 ЗДвП. Деянието е било извършено повторно, тъй като деецът е бил санкциониран за същото нарушение в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/8205170.

От правна страна районният съд е приел, че с промените в ЗДвП (ДВ, бр. 10 от 2011 г.), законодателят е предвидил възможността нарушенията по посочения закон да се санкционират освен с наказателно постановление, така и с „електронен фиш“, като по този начин се гарантира бързина на процедурата по установяване и налагане на наказанията. Съдът е приел, че текстът на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП следва да се тълкува в следния смисъл – когато нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, се издава електронен фиш, като в процеса на неговото издаване, не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно-наказателното производство. В случая нарушението е установено от система за видеоконтрол, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от пътна радарна система, технически годна да извърши заснемането, за което е налице Протокол от проверка № 036 – СГ – ИСИС/21.03.2024 г. от Българския институт по метрология и Решение за одобряване на типа на руда за измерване. Съдът е приел, че техническото устройство, с което е било заснето процесното нарушение, очевидно е част от мобилната система, която е била технически изправна към момента на извършеното деяние. Маршрутът, по който се е движел лекият автомобил, е бил в населено място, при въведено ограничение на скоростта по силата на пътен знак от 50 км/ч. За установяване на това обстоятелство, съдът е изискал и е приложена справка от Столична община, ведно със снимков материал.

Видно от постъпилата справка на МПС-то, към момента на заснемането на изпълнителното деяние, собственик на лекия автомобил е бил „Йелоу 333“ АД, чийто изпълнителен директор К. К. е попълнил декларация, в която е посочил, че А. Й. е управлявал въпросното МПС на

31.12.2024 г. От районния съд е изисканото и е постъпило уведомление от търговеца, в което изрично е посочено, че на дата 31.12.2024 г. в 12:44 ч. лек автомобил К. СЕЕД с рег. [рег.номер на МПС] не е бил управляван от други лица. В тази връзка ЕФ на К. бил анулиран и на жалбоподателя Й. е издаден процесният ЕФ Серия К № 10286381 на СДВР с дата 22.01.2025 г. Районният съд е приел, че вмененото на жалбоподателя А. К. Й. административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП е доказано от обективна и субективна страна. Прието е, че от субективна страна административното нарушение е извършено умишлено, тъй като водачът на МПС е следвало да съобразява своето поведение с въведеното по силата на пътен знак ограничение на скоростта в населено място. Доколкото е съобразено, че деянието, предмет на наказанието е в условията на повторност, съдът е отчел, че видът и размерът му е строго регламентиран и не подлежи на последваща редукция. Отхвърлено е и възражението на жалбоподателя, че не то е управлявало заснетото МПС. Изложено е, че наведеното в пледоарията на защитника оплакване, че друго лице, близко до дееца действително е управлявало въпросното превозно средство, е могло да бъде доказано с попълване на последваща декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, което не е осъществено.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка и въз основа на изложените правни изводи, СРС е постановил обжалваното решение № 1939 от 29.05.2025г., постановено по н. А. Х. Д. № 3876/2025г., с което е потвърдил ЕФ серия К № 10286381, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на А. К. Й. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 800 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав счита, че касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена е от лице с правен интерес - страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

СРС е обосновал извод за законосъобразност на ЕФ, включително е обсъдил възражението относно авторството на деянието, както и досежно вида на техническото средство, с което е заснето извършеното от Й. нарушение. Изложените от въззивния съд доводи се споделят изцяло от настоящия състав, поради което не е нужно преповтарянето им (Арг. от чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК).

По делото пред районния съд са представени и решение за одобрен тип уреди за измерване № 558-02-01-01/1-17-3 от 13.06.2017 г. на Държавен институт по метрология (ДИМ) на Република Х. и извадка от Регистър на вписаните средства за измерване към БИМ, протокол № 036-СГ-ИСИС/21.03.2024 г. на БИМ, Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" от проверка на видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, идентификационен номер MD1194, със срок на валидност една година, от които се установява, че техническото средство е от одобрен тип и е преминало преглед за техническа годност на 21.03.2024 г.

Представени са и Протокол рег. № 4332р-24/02.01.2025г. за използване на 31.12.2024 г. на автоматизирано техническо средство или система; справка картон на водача, ежедневна форма на отчет от 31.12.2024 г. и снимков материал. ЕФ е връчен на жалбоподателя на 12.02.2025 г. Също така е приложен и ЕФ серия К № 8205170 на СДВР, който касае предишно нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, извършено от жалбоподателя Й., за да обуслови наказването му при условията на повторност на нарушението.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното производство по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от А. К. Й., допустима жалба.

Правилни са изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване. В разпоредба на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил, управляван от касатора, е извършил нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 83 км/ч, при ограничение на скоростта въведено с пътен знак В-26 от 50 км/ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде акт за установяване на административно нарушение и след това наказателно постановление, т. е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 10286381, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере какво е нарушението, което е извършил. Ясно е посочена нарушената правна норма. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и че нарушението е извършено извън населено място, пътят, по който се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, като е представена и заповедта, с която е одобрен образецът. С оглед изложеното, не са налице

нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещи до неговата отмяна. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т. е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В нормата на ал. 2 е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В процесния случай това е сторено със знак В-26, като ограничението на скоростта е 50 км/ч. С оглед разпоредбата на чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП, предвиденото в чл. 182, ал. 1 т. 4 от ЗДвП наказание за превишаване на скоростта за движение от 31 до 40 км/ч от 400 лв. следва да се наложи в двоен размер. В обжалвания електронен фиш изрично е отразено, че нарушението е извършено при условията на повторност, като е посочен видът и номера на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Посочено е кога предходно издадения ЕФ серия К № 8205170, въз основа на който е прието, че нарушението е в условията на повторност, е влязъл в сила - 02.04.2024 г. Това е лесно установимо и от ангажираните по преписката доказателства, които санкционираният водач не е оспорил и не е ангажирал доказателства, че ЕФ не е влязъл в сила. Приобщена е към делото и справка - списък с издадени фишове, видно от която ЕФ № 8205170 за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП е връчен на 17.03.2024 г. и е влязъл в сила. Нарушението, във връзка с което е издаден процесният ЕФ е извършено на 31.12.2024 г., т. е. в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 8205170. Следователно, налице са предпоставките за повторност по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание.

Неоснователно е възражението, че СРС е допуснал съществено процесуално нарушение, като не е допуснал до разпит поискания свидетел при режим на довеждане. Макар и да не е разпитал поискания свидетел, СРС е събрал доказателствата, необходими за изясняване на обстоятелствата по делото. Изискано и е представено уведомление от таксиметровата компания относно конкретния водач на процесното МПС на датата на извършване на нарушението. Също така, следва да се отбележи, че позициите на касатора не кореспондират по отношение на това кой е управлявал МПС-то. В касационната жалба се твърди, че не знае кой е управлявал МПС-то на 31.12.2024г., тъй като той и семейството му не са били в [населено място], а са се подготвяли за посрещането на Новата година. Излага, че не знае кой е управлявал автомобила, но от таксиметровата компания понякога предоставят колите на други лица, като това обстоятелство не винаги се отбелязва от разстановчиците. Сочи, че на 31.12 много шофьори се възползват от

отсъствието на титулярните шофьори на автомобилите с цел да направят „удар“ и отиват да работят, поради което настава пълен хаос и не се знае кой коя кола управлява по Нова година. Пред районния съд жалбоподателят твърди, че може би е дал автомобила на брат си, баджанак си или на друго лице, което не може да си спомни. Изложените тези за лицето, което е управлявало процесния автомобил на 31.12.2024 г., които не си кореспондират и обстоятелството, че А. К. Й. не е попълнил декларация, в която да отбележи, лицето, което е шофирало с процесното МПС водят до извода, че деянието е съставомерно от субективна страна. В тази връзка настоящият състав счита, че не са налице съществени нарушения на съдопроизводствените правила, допуснати от районни съд. Нито пред настоящата инстанция, нито пред районния съд са представени писмени доказателства, които да удостоверят отсъствието на Й. от [населено място] и да бъдат индиция за изслушване на свидетели.

Всичко изложено мотивира настоящия касационен състав да приеме, че проверяваното решение на СРС е правилно и следва да се остави в сила.

При този изхода на спора, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение с оглед фактическата и правна сложност на делото в размер на 130,00 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. първо от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1939 от 29.05.2025 г., постановено по Н.А.Х.Д. № 3876/2025 г. на Софийски районен съд, 111-ти състав.

ОСЪЖДА А. К. Й., с ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], ул. „522-ра“ № 4 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес [населено място], [улица] сумата от 130,00 (сто и тридесет) лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: